

החבר עקיבא נוף תלש דפים בלי רשות, העלימים מעיני העובדים

ואך לקח את הדפים בלי רשות איתו, מחוץ לכותלי המישרד..."

(המשך מעמוד 17)

אילו הכיר את הפעולות הבלתי-שיגרתיות והתמוהות של עקיבא נוף, עוד אפילו לפני היותו לחבר-כנסת, כאשר היה רק עורך-דין וחבר הוועדה-הפועל של ההסתדרות מי טעם מיפלתו.

אילו היה המבקר הכללי יודע את הפרט שה שניסה עקיבא נוף להסתיר בכל כוחו, פרשת גניבת מיסמכים רישמיים של הוועד-הפועל לשם צילומם וניצולם, הוא בוודאי היה מיטיב להבין כיצד קרה שעקיבא נוף הח"כ יבקש לעצמו את תעודת-הסטודנט, מבלי שהיה ראוי להחזיק בה, ואת כל ההנחות הכספיות הכלולות בה, אשר לא הגיעו לו.

מסתבר שיש לנוף ותק רב בהתייגשויות עם מוסדות-ביקורת.

שמונה שנים קודם לכן שלחה בבה אידלסון המנוחה, מי שהיתה מזכירת מועצת-הפועל, תלונה חריפה נגד חברי הוועדה-הפועל של ההסתדרות, עקיבא נוף,

בזמן העיון כחיק הג"ל השגיחה הח' זרעוני שהח' נוף כסחיר דפים מהדפינות לאהר שחלש אותם טהחסיק; היא קראה לקצין הבטחון של הבנין ובאיומם כל קריאה לזרחה למישרד הכריחה את הח' נוף להחזיר לה 6 רשימות מוסחרות בכיסו, מאלח 4 שנתלגו על-ידו ו-2 זטרם נוקבו.

הח' נוף נצטווה מיד לתשוב את המקום, אולם לאחר שעה וחצי חזר והחזיר לח' זרעוני עוד 5 רשימות נוספות.

נתברר שהח' נוף לקח - ללא רשות ומבלי להודיע על כך לאיש - יותר מאשר 11 רשימות כהחוזרו באופן המחזיר לעיל, כאשר בעצה 15.30 בערך של אותו יום שוב חזר להדר המזכירות של מועצת הוועלוח ומסר לעובדה המזכירות 8 רשימות נוספות.

הרשימות הנקובות הכילו את שמות המועמדים לצירי הוועדה הנייניים והחזרה

תלונתה של בבה אידלסון נגד עורך-הדין עקיבא נוף באיומם של קריאה לעזרת המישרדה

שב ומביע בכתב, כפי שכבר עשיית בעל-פה בעת בירור העניין, ריגשי-התנצלותי הבלתי-מסוייגים ובפרט בפני החברה שרה זרעוני ומועצת-הפועלות, על כל אי-נעימות שנגרמה בקשר לעניין המתואר במכתבה של הגבולת בבה אידלסון אל ועדת-הביקורת.

אולם ועדת-הביקורת לא השתכנעה מיכתב-ההתנצלות של עקיבא נוף. לוועדת-ביקורת אין שיניים לגבי חבר הוועד-הפועל, שהוא נבחר-הציבור. לכל היותר היא יכולה לנזוף בו, ועדת-הביקורת של ההסתדרות נזפה בנוף במילים הבוטות בי-יותר. מילים אלה חמורות במיוחד, אם לוקחים בחשבון שוועדה זו רגילה להת-בטא תמיד בלשון-המעטה, ושגם את ה-מסקנות האלה היא שמרה בסוד, כדרכה, במסקנות, שנחתמו על-ידי עובדיה פורת, נאמר:

"מזכירות ועדת-הביקורת המרי-זוית קובעת כי החבר עקיבא נוף התנהג במישרדו מועצת-הפועלות ביום 20.9.66 בצורה המעוררת תי-מהון וכי הוא עשה מעשה הראוי לביצור נמרץ.

הח' עובדיה פורת

ועדת הביקורת המרכזית

של ההסתדרות הכללית

ב א נ

ה.נ.נ.

הנני שב והניע בכתב, כפי שכבר עשיית בע"ס בעת בירור העניין, רגשי-התנצלותי הבלתי-מסוייגים, ובפרט בפני החברה שרה זרעוני ומועצת-הפועלות, על כל אי-נעימות שנגרמה בקשר לעניין המתואר במכתבה של החברה בבה אידלסון אל ועדת הביקורת, ניום 2.10.66.

מכבוד רב
(-)
עקיבא נוף

התנצלותו של עקיבא נוף רגשי-התנצלותי הבלתי-מסוייגת

לוועדת-הביקורת המרכזית של ההסתדרות. כתבה אז אידלסון:

"ביום 20.9.1966, בשעות שלפני-הצהר-ריים, פנה למזכירות מועצת-הפועלות עור-רדדין עקיבא נוף מתלאביב, רחוב יצחק שדה 48, חבר הוועדה-הפועל מסיעת גח"ל, וביקש מהחברה שרה זרעוני להרשות לו לעיין ברשימת המועמדים לבחירות לוועדה-התשיעית של מועצת הפועלות.

"החברה זרעוני נעתרה לבקשה מיד, והחבר נוף התחיל לעיין בתיק-הרשימות. בזמן העיון בתיק הג"ל השגיחה החברה זרעוני שהחבר נוף מסתיר דפים מהרשי-מות, אחרי שתלש אותם מהתיק.

"היא קראה לקצין-הביטחון של הבנין, ובאיומם של קריאת עזרה מהמישרדה הכריחה את החבר נוף להחזיר לה שש רשימות ה-מופתרות בכיסו, מאלה ארבעה שנתלשו עיניו ושתיים שטרם נוקבו.

החבר נוף נצטווה מיד לעזוב את ה-מקום, אולם לאחר שעה וחצי חזר והחזיר לחברה זרעוני עוד חמש רשימות נוספות. נתברר שהחבר נוף לקח ללא רשות, ומבלי להודיע עלייך לאיש, יותר מאשר 11 רשימות, שהחוזרו באופן המתואר לי-עיל; כאשר בעשה 15.30 בערך של אותו יום שוב חזר להדר המזכירות של מועצת-הפועלות, ומסר לעובדת המזכירות שמונה רשימות נוספות. הרשימות המנוקבות הכי-לו את שמות המועמדים לצירי הוועדה-התשיעית, ואחרות הכילו חתימות של תבי-רות ההסתדרות התומכות ברשימה.

"הברים אירעו על רקע הפילוג בתנועת-החרות (שהיתה חברה בסיעת גח"ל), כא-שר פרש (או גורש) שמואל תמיר והקים את סיעתו הקיקיונית. המרכז החופשי" כמה ימים אחר-כך נערך בירור בין אידלסון, זרעוני ונוף עצמו. נוף טען אז, בתשובה לתלונה נגדו: "העניין הוא באי-

וחי המסקנות:

מזכירות ועדת הביקורת המרכזית קובעת כי הח' עקיבא נוף התנהג במשרדו מועצת הפועלות ביום 20.9.66 בצורה המעוררת מהון וכי הוא עשה מעשה הראוי לביצור נמרץ.

משרדו מועצת הפועלות, ככל משרדו ההסתדרות מחויבים לכלל חברי ההסתדרות ונענים ברצון לכ"כ הסיעות נהדקקס לקבל חומר בדרוש להם.

הח' ע. נוף תלש דפים של מגיסי וחוהכי רשימתו בלי רשות, העלימם מעיני העובדים הח' ש. זרעוני ואף לקח את הדפים בלי רשות - איתו, מחוץ לכותלי המשרד פעסה תמוה ומזר להלוטסין מחחילתו.

העובדה, כי הח' ע. נוף הנהו חבר הועד הפועל של ההסתדרות פחמיר יותר את העניין. חברות הועד הפועל של ההסתדרות פלבד הזכויות שהיא מעניקה, היא מטילה גם חובות.

הח' עקיבא נוף לא עמד במבחן החובות כחבר הועד הפועל של ההסתדרות.

מסקנות ועדת הביקורת של ההסתדרות

מעשה תמוה ומזר לחלוטין מתחילתו

הגיוני נמרץ. את מסקנותיה מסכמת ועדת-הביקורת: "החבר עקיבא נוף לא עמד במבחן החור-בות כחבר הוועד-הפועל של ההסתדרות." כשהתבקש ח"כ עקיבא נוף בשבוע שעבר להגיב באוזני העולם הזה על האשמות חמורות אלה, הן בנוגע לכרטיס-הסטודנט והן לגניבת המיסמכים מתיקי מועצת-הפועלות ולגניבו החריף אותו ספג, הוא סירב.

מזת, וכשנוכחתי כי אינו דובר אמת, הזמנתי את קצין הבית. כא-שר נוף הקד, הוא לא אמר כי יש לו עוד רשימות." כשהבין עקיבא נוף כי הסתבך, שינה את גישתו והשחצנית ושיגר מיכתב-התנצ-לות לעובדיה פורת, מי שהיה אז מזכיר ועדת-הביקורת של ההסתדרות. שדנה בי-עניינו. כתב נוף במכתב ההתנצלות שלו: "הנני

הבנה. ראיתי את עצמי זכאי לעיין בי-רשימות מיפלת, על-מנת לצלם אותן בשביל המיפלה, ואכן הוצאתי את הדפים מתוך הקלסר." לעימתו טענה זרעוני: "הרשי-מות נתלשו בידי עקיבא נוף מהי-חברות. לאחר שראיתי שנוף תלש את הרשימות, דרשתי ממנו שיתן אותן, ואיימתו במישרדה. בתחילה אמר נוף כי הוא לא תלש רשי-